ಅವನ ಧೋರಣೆ ಎಂತಹದಿರುತ್ತೆಂಬುದನ್ನು *ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿವಿವೇಕ* ದ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಶ್ಲೋಕವು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ:

ಶರೀರಂ ಯದಿ ನಿಂದಂತಿ ಸಹಾಯಾಸ್ತೇ ಜನಾ ಮಮ ।
ಆತ್ಮಾನಂ ಯದಿ ನಿಂದಂತಿ ಸ್ವಾತ್ಮಾನಂ ಸ್ವಯಮೇವ ಹಿ ॥

''ಜನರು ನನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ನಿಂದಿಸುವುದಾದರೆ ಅವರು ನನಗೆ ಸಹಾಯವನ್ನೇ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ರಕ್ತಮಾಂಸಾದಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಈ ಕ್ಷುದ್ರ ದೇಹವು ನಿಂದಾರ್ಹವೇ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರು ಆತ್ಮನನ್ನು ನಿಂದಿಸುವುದಾದರೆ, ಅವರೂ ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪರೇ ಆದುದರಿಂದ, ತಮ್ಮನ್ನೇ ನಿಂದಿಸಿಕೊಂಡಂತಾಗುತ್ತದೆ.''

ಬುದ್ಧನಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಎಂಬ ಶಿಷ್ಯನಿದ್ದನು. ಶ್ರೋಣಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿರುವ ಕಾಡು ಜನರಿಗೆ ಬುದ್ಧನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಯಿತು. ಬುದ್ಧನ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಹೋದನು. ಪೂರ್ಣನ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಬುದ್ಧ ಕೇಳಿದ : ''ಪೂರ್ಣ, ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತು, ಶ್ರೋಣ ಪ್ರಾಂತದ ಜನರು ತುಂಬ ಕ್ರೂರಿಗಳೆಂದು. ಅವರು ನಿನ್ನನ್ನು ಬೈದು ಅವಮಾನಗೊಳಿಸಿದರೆ ಏನು ಮಾಡುವೆ?'' ಪೂರ್ಣ ಹೇಳಿದ : ''ಪ್ರಭು, ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರು ದಯಾಪೂರ್ಣರು, ಸ್ನೇಹಿತರು ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆಯಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು.'' ''ಒಂದು ವೇಳೆ ಹೊಡೆದರೆ?'' ಬುದ್ಧ ಕೇಳಿದ. ''ಆಗಲೂ ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ, ಅವರು ದಯಾಪೂರ್ಣರೆಂದೇ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಆಯುಧದಿಂದ ತಿವಿಯಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ!'' ಎಂದು ಪೂರ್ಣ ಉತ್ತರಿಸಿದ. ''ಅವರು ಆಯುಧದಿಂದ ತಿವಿದರೆ?'' ಬುದ್ಧ ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದ. ಪೂರ್ಣನೆಂದ: ''ಆಗಲೂ ನಾನು ಅವರು ದಯಾಪೂರ್ಣರು, ಸ್ನೇಹಿತರು ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ನನ್ನನು ಕೊಲ್ಲಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ!'' ''ಅವರು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಂದೇ ಬಿಟ್ಟರೆ?'' – ಬುದ್ಧನ ಪ್ರಶ್ನೆ. ''ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ದೇಹಬಂಧನದಿಂದ ನನಗೆ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದಂತಾಗುತ್ತದೆ'' – ಪೂರ್ಣ ಉತ್ತರಿಸಿದ. ಆಗ ಬುದ್ಧ ಸಂತೃಪ್ತನಾಗಿ ಪೂರ್ಣನನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟ.

(ಮುಂದುವರಿಯುವುದು)

ಭಗವದಿಚ್ಛೆ

ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕಾನ್‌ಪುರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವಿಧವೆ ತಾಯಿಯ ಏಕಮಾತ್ರ ಪುತ್ರನ ದೇಹಾವಸಾನವಾಯಿತು. ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಆನಂದದ ಸಂತೆಯಾಗಿದ್ದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಶೋಕದ ದಟ್ಟ ಮೋಡಗಳು ಆವರಿಸಿದವು. ನೋಡಿದರೆ ಮರುದಿನವೇ ಆ ಮೃತನಾದ ಮಗನ ವಿವಾಹವಾಗಲಿತ್ತು, ಸೊಸೆ ಮನೆಗೆ ಬರಲಿದ್ದಳು. ಅಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮಗ ನೌಕರಿಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದನು. ತಾಯಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಡಿಸಿದ್ದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಗ, ಹತ್ತು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಿತ್ರನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ತಾಯಿ, ''ಬಡಿಸಿದ ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹಾಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬಾರದು. ಅದು ಅಪಶಕುನ. ಊಟ ಮಾಡಿ ಹೋಗು'' ಎಂದಳು. ಆದರೆ ಹುಡುಗ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದ ಐದು ನಿಮಿಷದೊಳಗೆ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ದಾಟುವಾಗ ಟ್ರಕ್ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ತೀರಿಕೊಂಡನು.

ಟ್ರಕ್ ಡ್ರೈವರ್ ಯುವಕ ಹೆದರಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತ ಮನೆಗೆ ಧಾವಿಸಿದನು. ಅವನ ಉದ್ವಿಗ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಕಂಡು ಅವನ ತಾಯಿ ಏನಾಯಿತೆಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಮಗ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಟ್ರಕ್ ಡ್ರೈವರ್ ಯುವಕ, ''ನನಗೆ ಬಹಳ ಹಸಿವೆಯಾಗಿದೆ. ಏನಾದರೂ ಆಹಾರವನ್ನು ಕೊಡು'' ಎಂದನು. ಅವನ ತಾಯಿ, ''ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಹೋಗಿ ತೀರಿಕೊಂಡ ಯುವಕನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುವವರೆಗೆ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೆ ಅನ್ನ-ಜಲವಿಲ್ಲ'' ಎಂದು ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಮೃತಪುತ್ರನ ಮನೆಗೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಹೃದಯ ವಿದ್ರಾವಕ ದೃಶ್ಯ!

ಟ್ರಕ್ ಡ್ರೈವರ್ ಯುವಕನ ತಾಯಿ ಅಳುತ್ತಲೇ, ''ಅಕ್ಕ, ನಿನ್ನ ರತ್ನವನ್ನು ಯಮಪುರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ನನ್ನ ಮಗ ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ ಇದ್ದಾನೆ. ಇವನಿಗೆ ಯಾವ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬೇಕಿದ್ದರೂ ಕೊಡು'' ಎಂದಳು.

ಆ ಮೃತ ಯುವಕನ ತಾಯಿ ಹೇಳಿದಳು, ''ಅಕ್ಕ, ನನ್ನ ಮಗನಾದರೇನು, ನಿನ್ನ ಮಗನಾದರೇನು? ಈಗ ಅವನಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ತಾಯಂದಿರಾದರು. ಜೀವನದ ಘಟನೆಗಳೆಲ್ಲ ಭಗವಂತನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ನಡೆಯುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ನಾನಾಗಲಿ, ನೀನಾಗಲಿ ಏನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ?'' ಅವಳ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲ ಬೆರಗಾದರು.

ಮೃತನ ಆತ್ಮವೂ ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಹೃದಯ ವೈಶಾಲ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಬೆರಗಾಗಿರಬೇಕು. ಆ ಟ್ರಕ್ ಡ್ರೈವರ್ ಯುವಕನೂ ತನ್ನ ಎರಡನೆಯ ತಾಯಿಯನ್ನು ಜೀವನವಿಡೀ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಮಾತುಕೊಟ್ಟನು.

– ಜೇತಾಲಾಲ್ ಕಾನಜಿ ಶಾಹ (ಅಖಂಡ ಆನಂದ)

(ಕೃಪೆ: 'ಕಲ್ಯಾಣ' ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ; ಸಂಗ್ರಹ: ಮಾತಾ ತ್ಯಾಗಮಯೀ)